

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno a příjmení autora diplomové práce: Pavel Burt

Název diplomové práce: Srovnání postavení soudního exekutora v rámci zemí EU

Oponent diplomové práce: JUDr. Zdeněk Pulkrábek, Ph.D.

Autor si zvolil poměrně ambiciózní cíl srovnat postavení soudního exekutora v několika zemích EU, konkrétně v Česku, na Slovensku, v Polsku a v Německu. To činí po krátké historické kapitole, načrtávající vymáhání povinnosti v Evropě. Z ní je nejzajímavější zmínka o francouzském *huissier de justice*, kterého lze zřejmě považovat za předchůdce dnešních soudních exekutorů. Samotné srovnání postavení soudního exekutora (dále jen „exekutora“) pak rozděluje do 8 kapitol, v nichž postupně srovnává základy postavení exekutora, vznik a zánik jeho funkce (pozor, nikoli „institutu“), jeho činnost, odměnu, samosprávu exekutorů, odpovědnost a dohled nad jejich činností. Jen tyto kapitoly čítají úctyhodných 75 stran, což znamená, že pokud jde o rozsah, je práce více než dostatečná.

Pod pojem soudního exekuta zařazuje autor nejen „soukromé osoby“, ale i státní zaměstnance, čímž se vysvětluje jeho výklad o soudních exekutorech ve starověkém Římě nebo v Německu. Nepovažuji to však za metodicky příliš šťastné, protože v důsledku toho autor při komparaci vedle sebe postavil „soukromé“ exekutory ve třech různých zemích a jednoho „státního“ exekutora ve čtvrté zemi. Smysluplně však lze srovnávat buď tentýž institut v různých právních řádech anebo různé instituty. Ostatně sám autor přiznává, že *„německý model exekucí se značně odlišuje od doposud porovnávaných právních úprav a nelze jej náležitě srovnávat“* (str. 35).

Při popisu postavení soudních exekutorů (resp. v Německu soudního vykonavatele) autor správně vidí jeho primárně veřejnoprávní povahu spočívající ve výkonu veřejné moci a při srovnávání neopomíjí žádný z důležitých atributů, kterými je postavení exekutora utvářeno, zejména teritorialitu, numerus clausus, možnost jiné výdělečné činnosti, samosprávou atd.

Metody práce autor v úvodu označil jako popis a komparaci s prvky analýzy, což považuji za celkem přiléhavé. Práce je hlavně reprodukcí jednotlivých právních úprav. Komparace v ní nespočívá v jejich přímé konfrontaci, ale v paralelním výkladu. Škoda, že autor na konci každé z kapitol nepřistoupil k nějakému zobecňujícímu závěru, syntéze.

Rozsah zpracovaných zdrojů je značný a odpovídá záběru diplomové práce. Vzhledem k tomu, že autor se nepouští do hlubších nebo sporných otázek, nevytýkám mu nedostatek zahraniční odborné (monografické a časopisecké) literatury a judikatury.

Po jazykové stránce je práce na slušné úrovni, což se autoru mohlo podařit dílem i díky jednodušším metodám (řešení sporných otázek by na vyjadřování bylo podstatně náročnější). Jazykové chyby jsou minimální a v práci se vyskytují zřejmě jen nedopatřením.

Domnívám se, že předložená diplomová práce bohatě splňuje požadavky na tento typ prací kladené. Její přínos spatřuji v běžně a jednoduše nedostupných informacích o jednotlivých právních úpravách. K obhajobě ji **doporučuji**. Autor by pak u ní mohl rozebrat otázku teritoriality, a to zejména s ohledem na povahu exekutorské činnosti.